

te må forskelsbehandles i spørgsmålet om lokalløn.

Spm. nr. S 494

Til justitsministeren (17/11 97) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Er ministeren enig i, at borgere ansat i politiet på linje med resten af befolkningen har en grundlovssikret ret til at ytre sig, hvad angår politiets arbejde, blandt andet i læserbreve?«

Begrundelse

Efter spørgerens opfattelse er det helt uhørt, at næstformanden for Foreningen for Politiinspektører og Politikommissærer den 17. november 1997 udtaler til Ritzaus Bureau, at borgere ansat i politiet bør orientere deres overordnede om, hvad de skriver i læserbreve, når emnet i læserbreve omfatter blandt andet ressourcerne til politiet. Ministeren bedes også i svaret redegøre for, hvordan for eksempel politikere, der ligeledes er politifolk, skal forholde sig, når de ønsker at ytre sig om grænsebevogtningen, og om disse også skal orientere deres chefer, inden de skriver læserbreve, eller om de har friere tøjler end deres kolleger, der ikke til dagligt er aktive i politik.

Svar (8/12 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Spørgsmålet om offentligt ansattes ytringsfrihed er blandt andet behandlet i John Vogter: Forvaltningsloven med kommentarer (1992) p. 338 f., hvor det anføres:

»Spørgsmålet om offentligt ansattes ytringsfrihed har også andre sider end spørgsmålet om tavshedspligten.

Selvom oplysningerne ikke er af fortrolig karakter, må der af hensyn til samarbejdsforholdene i myndigheden, de ansattes loyalitetspligt og reglerne for tjenestemænd om decorum gælde visse begrænsninger i adgangen til at ytre sig på en måde, som kan have betydning for den ytrendes tjeneste eller hverv i det offentlige. (. . .)

Man kan formentlig på baggrund af loyalitets- og decorumreglerne opstille visse hovedregler for den ansattes adgang til at ytre sig.

Hvis embedsmændene deltager i den offentlige debat, skal det ske i en form og en sprogbrug, som er passende for de pågældende.

I tilfælde af meget grove brud på almindelige normer for god opførsel (bagtalelse, injurier m.v.) kan det føre til, at den pågældendes forhold uden for tjenesten ikke findes at være sådan, at den pågældende er værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver, jf. tjenestemandslovens § 10, stk. 1, og at den pågældende derfor må forlade stillingen.

Udtaler vedkommende embedsmand sig på sit eget område, må den på gældende gøre det helt klart og utvivlsomt, om udtalelsen gives som privatperson eller på myndighedens vegne.

Det kan ved almindelig tjenestebefaling foreskrives, at vedkommende ikke må udtale sig på myndighedens vegne (. . .) Overtrædelse heraf er en tjenesteforseelse, der kan forfølges disciplinært.

Ytrer den pågældende sig som privatperson om emner inden for sit arbejdsområde, skal det ske på en saglig og fyldestgørende måde. Embedsmanden må ikke give bevidst urigtige oplysninger, som giver klart urigtigt indtryk af myndighedens handlemåde.

Ytrer den pågældende sig på myndighedens vegne, skal vedkommende naturligvis på samme måde referere trufne afgørelser m.v. korrekt og i øvrigt respektere de krav til udtalelsen, som ledelsen måtte stille (. . .)«

Offentligt ansatte har således som hovedregel den samme frihed som andre til at deltage i den offentlige debat, herunder ved læserbrevsvirksomhed. Det gælder uanset, om den offentligt ansatte deltager i politisk arbejde eller ej.

Det kan oplyses, at en konkret sag fra Politimesteren i Gråsten vedrørende en polititjenestemand's udtalelser om grænsepatruljen i Sønderjylland er indbragt for Justitsministeriet, der har anmodet politimesteren om en udtalelse. Justitsministeriet finder således ikke på nuværende tidspunkt at kunne udtale sig nærmere om den konkrete sag.